

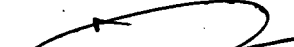
19 Kasım 2013
1094

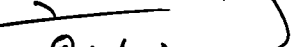
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Son günlerde artış gösteren çocuk kaçırılma olaylarının nedenlerinin ve kaçırılma eylemlerinin sona ermesi için gerekli tedbirlerin araştırılması, bu sorunların çözümlerinin tespiti amacıyla Anayasa'nın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını saygılarımızla arz ederiz.

M. G. Linders
 Alj. G. G. G. G. G.
 Herbol m.v.

Dr. Sezgin TANRIKULU
İstanbul Milletvekili

 Hakan ÖREN
 Manisa m✓

 Mehmet S. Kestemöğlü
 K.EÜ mu.

Merlut Dudu
Hatay Mv

Handwritten notes on the left margin of the page include:

- Handwritten text: "Handwritten notes" (partially visible at the top left).
- Handwritten signature: "Ali' SARIBA" (partially visible).
- Handwritten text: "Pekalongan" (partially visible).

Muhamet Hoberl
2013/10/16 Mil.

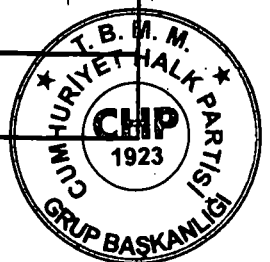
Phson KALKAVAN
Samsun m.vk,
~~Hasan~~

Haluk Ergöçer
İstanbul
Gürkeç Akar
Satışlar

Hubert H. Arnold
Bakers

1094 Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

[illegible]

GEREKÇE

Ülkemizde son günlerde sıkça yaşanan ve derin bir panik havasının doğmasına neden olan çocuk kaçırma eylemleri, kamuoyunu meşgul etmektedir. Basına da yansıyan haberlerden anlaşılacağı üzere kaçırılan çocukların dilenme amaçlı kullanılması, sömürülmesi ya da ölü olarak bulunması konunun ciddiyeti hakkında ipucu vermektedir.

Türkiye Psikiyatri Derneği Genel Sekreteri Doç. Dr. Burhanettin Kaya, çocuğa yönelik şiddetin, yetiştirme yurtlarında ihmal ve istismar, sokakta yaşamak zorunda bırakılma, kağıt mendil satarak, cam silerek dilenmeye zorlanma, ticari ve cinsel sömürünün nesnesi olma, fabrikalarda riskli işlerde karın tokluğuna çalıştırılma, eğitim olanaklarından yoksun bırakılma, organ ticaretine konu olma, anne babalarının bilgisi dahilinde çocuk yaşta zorla evlendirilme, töre gereği intihara sürüklenme, siyasi eylemci olarak değerlendirilme, birçok ülkede asker olmaya zorlanma gibi çeşitli şekillerde olabildiğini ifade ederek konunun önemli bir boyutunu gözler önüne sermiştir.

UNICEF'in verilerine göre gelişmekte olan ülkelerde yaşayan çocukların yüzde 40'ı, yani yaklaşık 500 milyon çocuk, günde 1 doların altında bir gelirle yaşamını sürdürmektedir. Başka bir ifadeyle dünyada 600 milyonu aşkın çocuk yoksulluk içinde yaşamaktadır. 100 milyonu aşkın çocuk ise yoksulluk, ayrımcılık ya da kaynak yetersizliği yüzünden temel eğitim olanaklarından yararlanamamaktadır. Bir milyar çocuk, sağlıklı ev ortamından uzakta büyümektedir. Birleşmiş Milletler Örgütü'nün verilerine göre, cinsel ve ticari sömürünün nesnesi haline dönüştürülen çocukların sayısının 8,5 milyonu aştığı belirtilmektedir. Yılda 1,2 milyonu aşkın sayıda çocuk alınıp, satılma, kaçırılma gibi uygulamalara maruz kalmakta, seks işçiliğine zorlanmaktadır. Bu olaylar ve rakamlar ülkemizi de yakından ilgilendirmektedir.

Ülkemizde 1.600 çocuğun kayıp olduğu bilinmektedir. Bu çocuklardan 1.100'ünün kız olması konunun başka bir boyutunu açığa çıkarmaktadır. Özellikle kız çocukları büyük bir sömürü ağının kurbanı olmaktadır. Üstelik bu rakamların yalnızca ihbar edilenler olduğunu düşünürsek, ihbar edilmeyen daha çok sayıda çocuğun kayıp olduğu ve sömürünün kurbanı olduğunu düşünebiliriz. Konu ekonomik, toplumsal, güvenlik ve psikolojik olmak üzere çok sayıda nedeni taşımaktadır. Bu nedenlerin üzerinde ayrıntıyla çalışma yapılmadan olumlu sonuçlar alınmasını beklemek yanıltıcı olacaktır.

